

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.359 van 6 mei 2002
in de zaak A. 115.091/IX-3170.**

In zake : Louis VANKRUNKELSVEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Louis VANKRUNKELSVEN op
28 december 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de
tenuitvoerlegging van het besluit van 10 oktober 2001 van de minister van
Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu waarbij hij als erkend
dierenarts geschorst wordt voor een periode van twee jaar;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde
verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd
W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 maart 2002 waarbij de terecht-
zitting bepaald wordt op 22 april 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DE PRETER die, loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor verzoeker en van advocaat A. VASTERSAVENDTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is bij ministerieel besluit van 6 september 1972 aangesteld als aangenomen dierenarts bij de veterinaire dienst van het ministerie van Landbouw.

1.2. Met een aangetekend schrijven van 21 september 2000 vraagt de inspecteur-dierenarts van de veterinaire dienst Limburg aan verzoeker om een schriftelijke verklaring omdat de bloedstalen die verzoeker op 22 mei en 23 mei 2000 voor onderzoek op runderbrucellose aan het Verbond voor Dierenziektebestrijding te Alken had overgemaakt, niet van de onderzochte dieren afkomstig bleken te zijn.

Verzoeker zou daarop geantwoord hebben dat de bloedafnames correct zijn gebeurd.

1.3. Met een aangetekend schrijven van 22 september 2000 vraagt de inspecteur-dierenarts van de veterinaire dienst Limburg aan verzoeker om een schriftelijke verklaring omdat bij een controle op 4 augustus 2000 op een rundveebedrijf te Halen-Zelem werd vastgesteld dat bij een aantal jonge runderen in de nek geen haar was weggeschoren en de exploitant mondeling had medegedeeld dat verzoeker de dieren niet getuberculineerd had en geen controle had gedaan.

Verzoeker antwoordt hierop dat hij de dieren getuberculineerd heeft, maar dat de betrokken landbouwer hierbij niet aanwezig was. Hij stelt dat "het klassiek wegnippen van het haar (...) praktisch niet haalbaar (was)" omdat de dieren losliepen in een grote loopbox.

1.4. Op 12 oktober 2000 zendt de inspecteur-dierenarts van de veterinaire dienst Limburg een verslag betreffende de aan verzoeker ten laste gelegde feiten aan het hoofdbestuur. Hij stelt voor om aan verzoeker een tuchtschorsing op te leggen van minstens 24 maanden.

1.5. Met een aangetekend schrijven van 11 januari 2001 wordt verzoeker in kennis gesteld van de feiten die hem worden ten laste gelegd. Er wordt medegedeeld dat hij binnen de acht dagen na de ontvangst van de brief kan vragen om zich mondeling te verdedigen.

1.6. Volgens de verwerende partij dient verzoeker een schriftelijke verweernota in, die door de veterinaire diensten wordt ontvangen op 18 januari 2001. Dat stuk is niet in het administratief dossier neergelegd.

1.7. Bij besluit van 10 oktober 2001 van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu wordt verzoeker geschorst als erkend dierenarts voor een periode van twee jaar.

Het besluit wordt met een aangetekende brief van 25 oktober 2001 aan verzoeker ter kennis gebracht. Blijkens het "eensluidend afschrift" dat aan verzoeker is betekend loopt de schorsing vanaf 1 februari 2001. Blijkens de begeleidende brief van 25 oktober 2001 heeft het uitwerking "op 1 februari 2002". De raadsman van de verzoekende partij legt ter terechtzitting een brief van de veterinaire diensten van het ministerie van Middenstand en Landbouw voor, gedagtekend 28 januari 2002, waarin gesteld wordt dat "de datum van ingang van de tuchtmaatregel bepaald (wordt) op 1 mei 2002". Die brief draagt de vermelding "erratum in tuchtdossier" en bevat als bijlage een afschrift van het ministerieel besluit van 10 oktober 2001 waarop de datum "01-02-2001" geschrapt is en vervangen door de vermelding "01-05-2002", maar dat voor het overige geen enkele wijziging heeft ondergaan.

2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van de beginselen van behoorlijk bestuur doordat de tuchtstrafbeslissing niet binnen een redelijke termijn tot stand gekomen is -volgens hem kan er aan getwijfeld worden of het opstarten in januari 2001 van een tuchtprocedure met betrekking tot feiten die dagtekenen van mei en augustus 2000, niet laattijdig is, maar in elk geval heeft de bestreden beslissing daarna 10 maanden op zich laten wachten- terwijl er voor de abnormaal lange termijn tussen zijn schriftelijk verweer en de beslissing geen redelijke verantwoording bestaat;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen daarop antwoordt dat zij, na de ontvangst van het verweer van verzoeker, bij verschillende diensten bijkomende inlichtingen heeft gevraagd over de twee afzonderlijke dossiers en dat de administratieve diensten zich in een fase van overheveling bevinden, hetgeen onvermijdelijk vertraging met zich brengt;

3.3.1. Overwegende dat uit de door verzoeker aangebrachte argumenten, getoetst aan de gegevens van het administratief dossier, niet opgemaakt kan worden dat de verwerende partij zou gedraald hebben met de samenstelling van het dossier en dat verzoeker dienvolgens niet binnen een redelijke termijn de gelegenheid zou gekregen hebben om zijn verdediging naar voren te brengen;

3.3.2. Overwegende dat het verweer van verzoeker op het ministerie ingekomen is op 18 januari 2001 en dat de bestreden beslissing dagtekent van 10 oktober 2001; dat de verwerende partij helemaal niet aantoonst dat zij na het verhoor van verzoeker nog bijkomende inlichtingen ingewonnen heeft; dat integendeel het administratief dossier tot de vaststelling noopt dat tussen de ontvangst door het bestuur van het verweer van verzoeker en het verzenden, op 20 september 2001, van het ontwerp van tuchtbesluit aan de minister -dit is gedurende acht maanden- in het tuchtdossier van verzoeker geen enkele handeling is gesteld; dat de verwerende partij geen enkel bewijs voorlegt van de concrete moeilijkheden die zij wegens de overheveling van diensten heeft moeten overwinnen en dat in ieder geval de verwijzing naar moeilijkheden nog geen volledige inertie kan verklaren; dat ook de verwijzing naar de samenvoeging van twee onderzoeken tegen verzoeker het stilzitten van het bestuur niet kan rechtvaardigen, aangezien die samenvoeging reeds was gebeurd in het verslag van 12 oktober 2000 van de inspecteur-dierenarts, dit is vooraleer verzoeker uitgenodigd werd zijn verdediging naar voren te brengen; dat, in die omstandigheden, de verwerende partij geen

deugdelijke verklaring geeft voor de vertraging in de besluitvorming nadat zij het tuchtonderzoek met het ontvangen van het verweer van verzoeker als beëindigd beschouwde;

3.3.3. Overwegende dat, wanneer er terzake geen regelgeving bestaat, het de beginselen van behoorlijk bestuur zijn die de overheid ertoe verplichten een tuchtzaak met bekwame spoed af te handelen; dat het kennelijk onredelijk is dat een administratie, in een zaak als de onderhavige, zonder enige verantwoording acht maanden laat verlopen tussen het beëindigen van de onderzoeksverrichtingen en het doorzenden aan de minister, voor beslissing, van het voorstel van tuchtbesluit, dat overigens niet verschilt van het oorspronkelijk voorstel van de hiërarchische meerdere van verzoeker; dat noch de omstandigheid dat verzoeker bij de verwerende partij niet geïnformeerd heeft over de stand van de zaak of dat hij haar niet aangespoord heeft om een beslissing te nemen, noch het feit dat de rechten van verdediging van verzoeker niet geschaad blijken te zijn, een reden kan zijn om het aanzienlijk en onverantwoord tijdsverloop te vergoelijken; dat immers de verplichting om een tuchtzaak zonder verwijl af te handelen niet alleen verband houdt met het beëindigen van de onzekerheid waarin een tuchtrechtelijk vervolgte ambtenaar zich bevindt, maar ook met de ordentelijke werking van een administratie, die vereist dat elke verstoring van de orde zo spoedig mogelijk wordt hersteld; dat het middel ernstig is;

4.1. Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker vooreerst verwijst naar een “belangrijk negatief gevolg op (zijn) inkomen”; dat hij, ten bewijze daarvan, een overzicht geeft van de verhouding tussen zijn inkomsten als door het ministerie van Landbouw erkend dierenarts en de inkomsten die hij vanwege het IVK ontvangt en op grond daarvan besluit dat hij een belangrijk deel van zijn bestaansgelden haalt uit de geschorste erkenning; dat verzoeker vervolgens verwijst naar eerverlies en naar de “uiterst nefaste reclame” die de bestreden beslissing bij zijn klanten veroorzaakt; dat hij te dien aanzien betoogt dat de verwerende partij zijn klanten schriftelijk verwittigt van de schorsing en dat, inzonderheid gelet op de duur van de schorsing -twee ‘wintercampagnes’-, kan verwacht worden dat nog maar weinig landbouwers zich na twee jaar opnieuw bij hem als klant zullen aanmelden; dat hij van oordeel is dat die actuele klanten, die wel een alternatief zullen aanvaarden voor één jaar, dat veel minder zullen doen wanneer de schorsing twee jaar duurt;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt wat volgt: de bestreden beslissing heeft geen invloed op de taken die niet verbonden zijn met haar erkenning van verzoeker als dierenarts; de door verzoeker voorgelegde inkomensgegevens tonen aan dat het ontberen van de vergoedingen die verband houden met de erkenning niet onherstelbaar is; verzoeker heeft een jarenlange praktijk en een trouwe klandizie en dus is er geen gevaar voor “het volledige vertrouwen van zijn cliënten”;

4.3.1. Overwegende dat uit de inkomensgegevens die verzoeker zelf mededeelt blijkt dat zijn inkomsten uit zijn erkenning slechts een fractie vormen van zijn andere inkomsten en dat, met die inkomsten, hij zijn leefsituatie zonder veel problemen zal kunnen handhaven; dat in het ontberen van inkomsten wegens de schorsing van zijn erkenning geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt onderkend;

4.3.2. Overwegende dat verzoeker wel op overtuigende wijze verwijst naar een moreel nadeel en naar het verwacht teloorgaan van zijn cliënteel; dat daarvoor acht geslagen wordt op het feit dat de verwerende partij niet betwist dat zij de klanten van verzoeker mededeelt dat zij voor de periode van de schorsing een andere dierenarts moeten raadplegen, en op het feit dat zijn schorsing niet één, maar twee “wintercampagnes” duurt, hetgeen de tolerantie van de klanten sterk op de proef kan stellen;

5. Overwegende dat de voorwaarden voor het bevelen van de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit vervuld zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 10 oktober 2001 van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu waarbij Louis VANKRUNKELSVEN als erkend dierenarts geschorst wordt voor een periode van twee jaar.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes mei 2000 en twee, door :

de H. A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.